

Thuyền Xưa

thuyền ai neo giữa giòng sâu
lững lờ một bóng về đâu, hỡi chiều?
chạnh lòng lữ khách cô liêu
sông xưa, bến vắng, giờ hiu hắt buồn.

mây giăng màu khói hoàng hôn
lục bình trôi chờ mảnh hồn thương đau.
một đời mất đồ tìm nhau
vẫn còn lạc lối xanh xao bước tìm

tìm trong ngọn sóng triều lên
dấu chân người bước qua miền phù vân
chiều nay chợt nhớ băng khuâng
chút hương mùa cũ bỗng chùng đầu đầy

ngày xuân, tháng hạ hao gầy
thuyền xưa, bến cũ đã đầy tuyết sương!

Tường Dung
Tháng 6, 2014

Cơn Mưa Hạ Cuối Cùng

Ngọc Quyên

Những cơn mưa đan vào tim nỗi nhớ
Góc phố buồn em chép nốt bài thơ
Chuyện tình yêu muốn thêu vẫn đợi khờ
Vấn thía thiết dù cuộc tình đã lỡ.

Anh rẽ trái cho tình mình dang dở
Em nhìn theo tim vụn vỡ niềm đau
Yêu thương ơi như chiếc lá úa nhàu
Con mộng mị trời hoang vào đêm tối.

Khi yêu anh nào hay đời gian dối
Trái đau thương chen với nụ tình hồng
Em muốn đời khờ khạo một dòng sông
Ngơ ngác chày giữa đường đời muốn lối.

Nước mắt em hay cơn mưa đang tới
Giọt nào rơi đắm ướt mảnh hồn coi
Ta xa nhau tháng năm dài tiếc nuối
Một đời yêu còn lại giấc mơ thôi.

Hãy nắm tay thêm một lần sau cuối
Rồi mai đây thu đến với ngậm ngùi
Hãy hôn em cho tim lên tiếng gọi
Tình ơi tình cơn mưa hạ xa xôi.

Bao Giờ Tôi Trở Lại

Cha hỏi: "Bao giờ con trở lại ?
Để cùng về viếng mộ ông bà ,
Ơn Tổ Tiên, nguồn gốc cội nhà
Tình cảm đó thiêng liêng, bất diệt"

Mẹ hỏi: "Bao giờ con trở lại ?
Để ta cùng gói bánh mưng Xuân,
Đêm ba mươi, xum họp quây quần
Bên bếp lửa canh nồi bánh Tét"

Chị hỏi: Bao giờ em trở lại ?
Để ta cùng nói chuyện vu vơ,
Chuyện tình yêu, kẻ đợi người chờ
Tâm sự vụng thâu đêm suốt sáng"

Em hỏi: "Bao giờ tôi trở lại ?
Dẫn em đi dạo phố chợ Sài Gòn,
Mỗi chân rồi ghé tiệm kem ngon»
Em thích chí, cười vang rạng rỡ »

Bạn hỏi: « Bao giờ tôi trở lại ?
Mái trường xưa, phượng nở, hè sang ,
Ngồi bên nhau ngắm nắng chiều vàng
Mơ mộng chuyện tương lai sự nghiệp »

Anh hỏi : "Bao giờ em trở lại ?
Để ta cùng nhịp bước đường xưa,
Trưa Sài Gòn chung uống một ly dứa
Nhìn nắng đổ, mưa rơi hè phố»

Tôi vẫn muốn quay về chốn cũ
Về trường xưa, Đất Mẹ, Quê Cha,
Để đêm nghe vẳng tiếng canh gà
Đi chợ sáng, nhìn mưa chiều đỏ

Ngày mai nhé ! Mẹ ơi ! Con hứa:
"Sẽ trở về quê mẹ mến yêu,
Tổ Quốc ta xinh đẹp mỹ miều,
Là dân Việt, há quên Quê Việt"

Sương Lam

*Linh thủy
Kính tặng chị SL*

Hoa Đẹp Vườn Thơ:

<http://lethihoainiem.blogspot.com/2014/06/quynh-hoa-ten-goi-than-thuong-tinh.html>

Nhà Có Trồng Hoa Cẩm Chương Màu Tím

Trong các loài hoa, hoa cẩm chương thường được dùng để biểu tượng cho sự tôn kính, quý yêu.

Tại Hoa Kỳ, chúng ta có Ngày Của Mẹ vào Chủ Nhật của tuần lễ thứ hai trong tháng Năm. Đó là nhờ công sức vận động của cô Anna Jarvis với quốc hội West Virginia để được chấp nhận Ngày Của Mẹ năm 1910 để vinh danh các bà Mẹ tại tiểu bang WV.

Một năm sau đó 1911, các tiểu bang Hoa Kỳ đều kỷ niệm ngày lễ này. Khi mẹ của Cô Anna còn sống, cô đã giúp mẹ chăm sóc khu vườn nhà đầy những hoa cẩm chương màu trắng mà bà ưa thích. Khi mẹ mất, Anna nhất quyết tôn vinh mẹ của mình. Cô kiên tâm bèn chỉ vận động Quốc Hội và chính phủ Hoa Kỳ thành lập Ngày Của Mẹ.

Năm 1914 Quốc Hội Lưỡng Viện Hoa Kỳ thông qua nghị quyết và được Tổng Thống Woodrow Wilson ký chính thức thành lập Ngày Hiền Mẫu.

Vào buổi sáng ngày lễ “Mother’s Day”, con cái những gia đình Mỹ, theo truyền thống, phục vụ bữa sáng cho Mẹ ở trên giường. Một số người khác lại tặng Mẹ những món quà do chính mình tự làm ra

Trong dịp này, người lớn thì **tặng Mẹ hoa cẩm chướng màu Đỏ** - loại hoa chính thức của “Ngày của Mẹ”. **Nếu Mẹ đã mất thì có thể sẽ mang hoa cẩm chướng màu Trắng đặt trên mộ Mẹ.**

Sau khi đọc xong lịch sử Ngày Của mẹ ở Hoa Kỳ, người viết càng ưa thích hoa cẩm chướng nhiều hơn nữa và thường vào trong internet để tìm tài liệu về loài hoa này. Tài liệu về hoa cẩm chướng thì rất nhiều. Người viết chỉ xin nêu ra đây những tài liệu hay hay về hoa cẩm chướng đem về đây chia sẻ cùng quý bạn để chúng ta cùng hiểu biết thêm về loài hoa đặc biệt này nhé.

Tìm hiểu về: Hoa Cẩm Chướng

Hoa cẩm chướng còn có tên gọi là hoa cẩm nhung là nhóm hoa cắt cành phổ biến không kém hoa hồng, hoa cúc trên thế giới. Hoa cẩm chướng có hai loại là loại hoa đơn và cánh kép, màu sắc rất đa dạng như: màu trắng điểm pha sắc hồng, hường, đỏ, vàng và cam. Chúng thường ra hoa vào mùa xuân hay mùa hè, có khi đến tận mùa đông nếu thời tiết không quá lạnh. Hoa cẩm chướng có mùi hương rất đặc trưng.

Phân loại hoa cẩm chướng:

Các nhà làm vườn Âu Mỹ (nhất là ở Cali) thường chia cẩm chướng giống Dianthus thành 3 nhóm:

- Nhóm trồng bục các bồn hoa gọi là cẩm chướng hồng nhà thôn dã (cottage pink) hay William ngọt ngào (Sweet William), tên Pháp là cẩm chướng các nhà thi sĩ (oeillets des poetès);
- Nhóm cẩm chướng tiệm hoa, hương nhung hoa, tên Pháp là oeillets des fleuristes, tên Anh là carnation;
- Nhóm cẩm chướng bé nhỏ vườn đá (rock gardens).

Ngày nay, các nhà khoa học trên thế giới đã lai giống tuyển chọn, đã tạo ra những thứ giống có hai nhiệm vụ: vừa trồng ven bồn, vừa dùng làm hoa cắt cành

(Nguồn: sưu tầm trên internet)

Ý nghĩa hoa Cẩm Chướng

Ý nghĩa chung: Sự ái mộ - Sự thối miên, quyến rũ - Tình yêu của phụ nữ - Niềm tự hào - Sắc đẹp - Tình yêu trong sáng và sâu đậm, thiết tha.

Cắm chướng thuần một màu: Đồng ý (Yes)

Cắm chướng có vắn, sọc: Lời từ chối tình yêu (No, Refusal, Sorry I Can't Be With You, Wish I Could Be With You)

Cắm chướng hồng: Anh sẽ không bao giờ quên em (I'll Never Forget You)

Cắm chướng đỏ: Sự ái mộ (Ardor, Admiration)

Cắm chướng đỏ thẫm: Trái tim tôi đau nhói vì em (Alas, for my poor heart. My heart aches for you)

Cắm chướng vàng: Sự từ chối, sự khinh thường, thất vọng, hối hận (Rejection; Disappointment; Contempt; Disdain; Rue).

Cắm chướng trắng: Ngọt ngào và đáng yêu, ngây thơ, tình yêu trong sáng, món quà may mắn cho phụ nữ (Sweet and Lovely, Innocence, Pure Love, Woman's Good Luck Gift)

Cắm chướng tím: Tính thất thường, đồng bóng (Capriciousness)

(Nguồn: <http://www.hoacanh.com/cam-chuong/1030-cam-chuong-do-trang.html>)

Khi nhìn thấy hàng chữ hoa cắm chướng màu tím có ý nghĩa “tính thất thường”, tự nhiên người viết lại liên tưởng đến việc có nhiều người thích trồng hoa cắm chướng màu tím trong vườn nhà của mình, nhất là quý vị trên 65 tuổi khi đã về hưu, đa số lại là quý ông đấy. Chu choa ơi!

Có thể là khi về hưu rồi, quý ông một phần sức khỏe yếu kém, một phần quá rảnh rỗi, không có bạn bè trò chuyện như ngày còn đi làm nên nhiều ông thay đổi tính nết một cách bất thường như “trời chợt mưa, chợt nắng, chợt buồn tênh” (Thơ SL) Quý vị phu nhân của quý ông không thể nào “dự đoán thời tiết” một cách chính xác được.

Đang nói chuyện vui vẻ, nếu quý bà không đồng ý về ý kiến của ông vừa mới phát biểu thì sẽ có “chiến tranh” và cuộc nói chuyện sẽ thay đổi tần số ngay lập tức. Nếu quý bà vẫn tiếp tục bày tỏ ý kiến của mình nữa thì sẽ bị “phe bên kia” lớn tiếng áp đảo tinh thần “phe ta” ngay tuýt xuyt. Lúc đó, tốt nhất là quý bà cần phải xuất chiêu “im lặng là kim cương”, kiếm một ly nước lạnh mà uống hoặc ra vườn xem hoa ngắm cảnh nhé. Nếu không, hàng xóm sẽ được thưởng thức một màn “Hai người cùng nói, hàng xóm nghe” không hay chút nào thì phiền lắm đấy!

Quý ông thường có tự ái to như cái sàng, dầu biết rằng mình không đúng nhưng vẫn không bao giờ nhận mình là sai cũng giống như quý ông lưu linh “say bí ti con tàu đi”, vẫn không bao giờ nhận mình đã say rồi và cứ nói “Dô, dô, không say không về” mãi. Chết chửa!

Trong những chuyến đi du lịch, đa số là quý vị đã về hưu rồi (vì về hưu rồi mới quơn mà đi chơi chứ ỉ!), người viết đã thấy nhiều cặp bồ lão cãi nhau hoặc giận hờn nhau thấy bất mệt!

Bà nào cũng than thở “ông chồng của tui sao bây giờ kỳ quá, ăn nói không dịu dàng, galant như lúc trước nữa”. Ông thì than: “bà vợ của tui hay cảm rằm hoài”. Chuyện không có gì là quan trọng, thế mà cũng thấy nhiều cặp hục hặc với nhau. Thật lãng nhách! Đi du lịch là để tìm sự vui vẻ, thanh thản tâm hồn, chứ giận hờn, cãi vã nhau, thôi thì thà ở nhà ôm “người tình mặt vuông”(ý nói máy điện toán , ti vi đấy) còn thú vị hơn, Bạn đồng ý chứ?

Người viết tuy thích màu tím thơ mộng nhưng lại không yêu và không thích trồng hoa cẩm chướng màu tím trong vườn tí nào vì hoa này tượng trưng cho sự lảm cẩm và chướng khí của con người, cả nam lẫn nữ. Còn bạn thế nào?

Người viết thành thật xin lỗi quý ông lẫn quý bà nào đã lỡ yêu hoa cẩm chướng màu tím nhé. Xin hãy yêu hoa hồng, hoa lan, hoa sen hay các loài hoa khác xinh đẹp hơn để cho đời còn một chút gì dễ thương. Mong lắm thay! Smile!

Mời quý anh chị thưởng thức một Youtube về hoa hồng rất dễ thương dưới đây:

https://www.youtube.com/watch?v=Y4ZC71LRXcc&feature=em-share_video_user

Chúc các bạn một ngày vui, nhiều sức khỏe và mọi sự an lành đến với các bạn nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

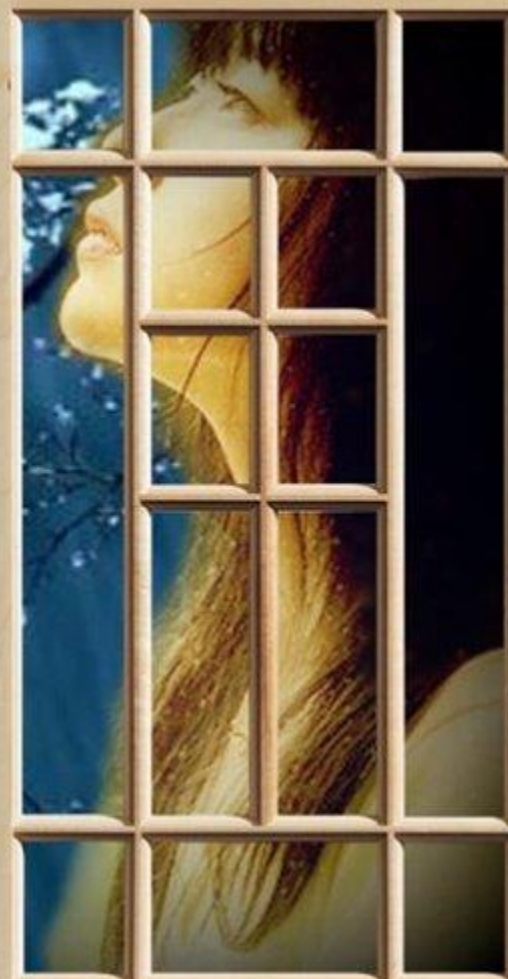
(Hình ảnh và tài liệu sưu tầm trên internet, qua email bạn gửi-MCTN 231-ORTB 632-62514

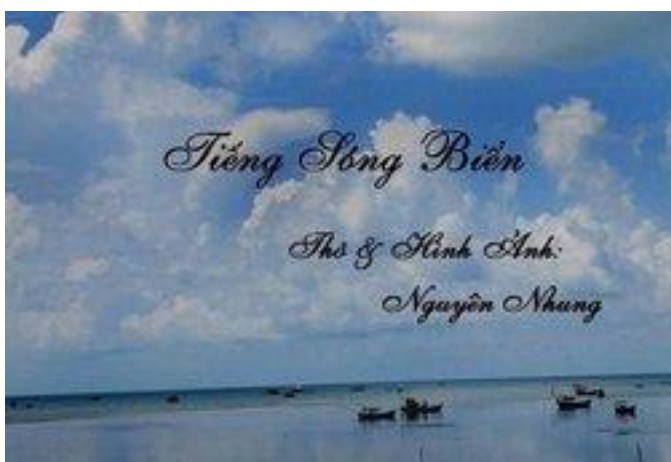
Sao đành chẳng nhớ về nhau

Đỗ Thị Minh Giang.

Làm sao có thể im như đá
Chẳng biết ngậm ngùi nỗi khổ đau
Chưa cạn nhiệt tình trên xứ lạ
Sao đành chẳng nhớ chút về nhau.
Gió mưa về quyện ru hồn ngủ
Mộng du dễ giấc lệ âm thầm
Chẳng xa xăm đợi tới bao năm
Mãi còn lưu luyến ngày xưa cũ.
Khi xa nhau đất trời buồn rữ
Một tháng tư buồn cách biệt ta
Bỏ nước người đi đời viễn xứ
Quê nhà thương nhớ kẻ lìa xa.
Thăm thẳm điệu sầu dâng kỷ niệm
Tình riêng một mảnh vẫn thắm trao
Đọc trang thư cũ trong chiều tím
Ngỡ vẫn còn đây phút ngọt ngào.

HaiNho-VangTaa@yahoogroups.com

Tiếng Sóng Biển

Thơ & Hình Ảnh:

Nguyễn Nhung

Tiếng Sóng Biển

Ta về thăm lại biển quê hương

VỀ QUÊ(3)

Nhớ quê, lại trở về quê,
Ngẩn ngơ đứng giữa bốn bề nước non.
Nắng hè hừng hực héo hon,
Đâu mùa hoa đỏ? Đâu hàng phượng xưa?
Hàn giang nước vẫn xanh mờ,
Cầu, cầu vô số, nên đò vắng hoe.
Đèn xanh, đỏ, tím lập lòe,
Tìm đâu đường cũ ngày thơ dịu dàng.
Người qua kẻ lại rộn rang,
Mà lòng sao vẫn ngỡ ngàng chẳng vui.
Phố xưa lạ ngõ, lạ tên,
Cà phê, quán nhậu ùn ùn nói nhau.

Đắng lòng nghe biển khóc bi thương
Thăm thẳm hồn thiêng sông núi gọi
Sóng vỗ từng cơn khúc đoạn trường

Thương quá bóng tàu thật lẻ loi
Lâm lũ chiều sương tím cả trời
Nghìn xa biển khóc đau từng đoạn
Biển của quê mình sẽ mất thôi!

Ta có về nhưng chẳng mấy vui
Chỉ thấy lòng ta rất ngậm ngùi
Bãi vắng sóng xô buồn vô tận
Vài con tàu nhỏ vẫn ra khơi

Đêm nằm thao thức nghe biển khóc
Ta hiểu rằng lòng biển rất đau
Bao người lòng cũng đau như biển
Đất nước quay cuồng cuộc bể dâu

Ta về gom gió mùi phương lại
Đánh tan thành quách lũ yêu ma
Cho biển quê hương yên bình lại
Biển của Ta, biển mãi của Ta.

Nguyễn Nhung

Kỷ niệm mùa hè thăm Đà Nẵng.

Tháng 5/2014

m

Nghe Mưa Tự Tình

*Bỗng dưng muốn khóc một mình
Trong đêm hiu quạnh tự tình với mưa
Người đi mang giấc mơ xưa
Người còn ở lại mộng vừa tỉnh say.*

*Mưa sao như nhớ thương ai
Giọt buồn tí tách đêm dài hắt hiu*

Người giàu có, kẻ dãi dầu,
Chen chân trong quán, tìm say? quên đời?
Đại gia thêm mảnh lên trời,
Người nghèo ...say chút cho vui nỗi buồn,
Cho quên bớt nỗi đoạn trường,
Cho quên thời buổi nhiều nhưng quê mình.
Đất nhà trăm nỗi linh đình,
Biển đông dậy sóng, buồn trong buồn ngoài.
Ngư dân nghiêng ngả dập vùi,
Quê hương, Hải ngoại nóng sôi trong ngoài.
Nỗi đau này hỏi tại ai?
Cho dân máu mắt chảy dài biển sông?
Bác Nam Trung thấy đau lòng,
Hoà bình: sợi chỉ mong manh, xa vơi.

Hoài Hương

TÌNH MÙA WORLD CUP

Người ta chờ đợi như đợi tình nhân,
Mỗi bốn năm lại đến mùa World Cup,
Quả bóng xuống sân trong ngày khai mạc,
Chuyện tình bắt đầu với những buồn vui.
Quả bóng êm ái lặn vào tim tôi,
Chưa lời tỏ tình nào đẹp đến thế,
Tôi rung cảm trái lòng trên sân cỏ,
Làm kẻ tình si theo bước chân người.
Anh giữ bóng bằng bước tiến, bước lùi,
Lừa lọc đối phương thật đầy bản lĩnh,
Anh chuyên đường dài, anh chuyên đường
ngắn,
Quả bóng đến chân đồng đội đang chờ...
Nhưng đôi khi anh sút bóng quá đà,
Vượt đường biên bay ra ngoài vô nghĩa,
Hay mất bóng trong phút giây sơ ý,
Tôi chờ mong anh với bóng lại gần...
Anh tài hoa, anh biến hóa lạ thường,
Lúc kẻ thân hay chạm vai đối thủ,
Nét mặt gay go quyết ăn thua đủ,
Khi ngáng chân hay túm áo cản đường.

Mưa lên đỉnh ngọn tình yêu
Mưa sa vực nhớ trăm điều xót xa.

Mưa làm ray rức lòng ta
Thiết tha cơn mộng đã xa thật rồi
Mưa giăng sầu kín muôn nơi
Còn đâu góc nhỏ bên đời nhớ nhau.

Hồn em biết gửi phương nao
Về chân trời cũ tím màu yêu thương
Mưa trên phố nhỏ buồn vương
Lẻ loi chiếc bóng bên đường ngẩn ngơ.

Ngọc Quyên

Mưa Rơi

Nghe mưa rơi giọt sầu
Trong tim em nghẹn ngào
Mùa yêu theo cơn gió
Có xóa tan niềm đau .

Như mưa giăng khung trời
Lá khóc than rơi rời
Rơi tàn đêm trăng trối
Cơn mộng tình xa xôi .

Còn chờ nhau tóc rối
Đêm trắng bờ môi phai
Người tình xa xa mãi
Mưa có chạm hồn ai .

Mưa rơi trong ngậm ngùi
Ai ra đi không lời
Biệt ly sao chẳng nói
Ngơ ngẩn chiều mưa rơi.

Rồi anh lại là hoàng tử dễ thương,
Đuổi theo bóng miệt mài tìm cơ hội,
Anh tung người, bóng đội đầu vào lưới,
Vũ điệu tuyệt vời tôi ngẩn ngơ theo.
Anh và đồng đội có lúc lao đao,
Khung thành bị tấn công đầy sóng gió,
Quả bóng như anh lúc hiền lúc dữ,
Làm thủ môn có lúc khóc lúc cười.
Sân cỏ là hoa đăng và ngậm ngùi,
Đầy kịch tính không thể nào đoán trước,
Thẻ đỏ, thẻ vàng, phạt đền, phạt góc...
Nhưng cú ngã đau tôi thấy mà thương.
Mỗi cầu thủ là người lính ra quân,
Đại diện quốc gia trên từng màu áo,
Tinh thần thể thao và niềm mong đợi,
Đoạt cúp vô địch cho quốc gia mình.
Mỗi cầu thủ là người lính gian truân,
Anh bối rối khi đội nhà thua đậm,
Trận đấu sắp hết dù trong tuyệt vọng,
Anh vẫn xông pha đến phút cuối cùng.
Dù thắng hay thua anh là người hùng,
Đã biểu diễn hết lòng trên sân cỏ,
Quả bóng thân thương, cầu thủ phong độ,
Tình mùa World Cup đẹp mãi trong đời.

Nguyễn Thị Thanh Dương.

(June, 13, 2014

Con Nên Hiếu

Con yêu hỡi! Ngày mai con sẽ lớn
Ở nơi đây, thế giới của Tự Do,
Nào biết đâu một cuộc sống ấm no
Phải được trả bằng khăn tang, xương trắng

Con có biết, nơi biển sâu rừng vắng
Nơi nông trường, chốn tù ngục, đồng khô
Bao oan hồn, bao kẻ chết không mồ,
Bao máu lệ, kết thành Tự Do ấy?

Con nào biết, từ ngày binh lửa dậy,
Biết bao người phải sống kiếp điêu linh
Biết bao nhiêu chiến sĩ phải hy sinh
Để gìn giữ mảnh dư đồ Việt quốc

Con nên hiếu, kể từ khi lập quốc
Hùng Vương xưa, nay đã bốn nghìn năm
Trải bao đời Ngô, Việt, Lý, Lê, Trần,
Bao xương trắng, máu hồng vun đất Tổ

Giang sơn Việt, được tạo bằng gian khổ,
Bằng mồ hôi, nước mắt với hy sinh,
Của mẹ cha, của chinh phụ chung tình,
Của chiến sĩ, của mọi người dân Việt!

Con nên hiếu, dẫu sống xa Tổ Quốc
Con vẫn là người Việt nước Nam ta,
Con phải yêu Tổ quốc, nước non nhà,
Yêu lịch sử, nhớ công ơn Tiên Tổ

Con phải nhớ, bao nhiêu người đói khổ
Ở quê xưa, đang hướng vọng về đây
Nào ai đang hạnh phúc ấm no đây
Xin một phút hướng lòng về Tổ Quốc

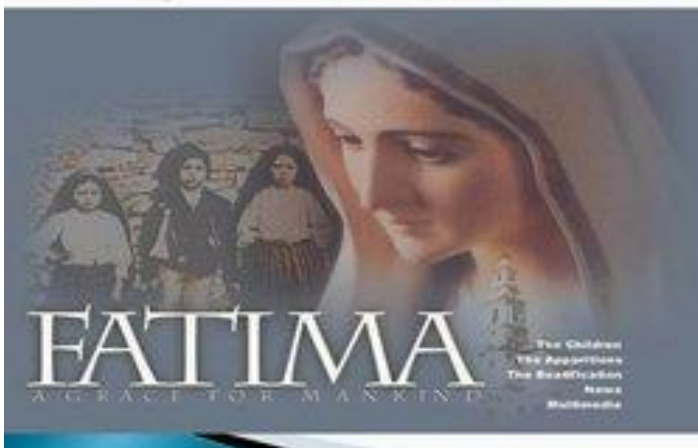
Con nên hiếu, buồn nào hơn vong quốc
Tổ chìm quyền, người phải có cội nguồn
Mẹ mong con hằng ghi nhớ luôn luôn
Dẫu con sống xa Quê Cha, Đất Mẹ

Sương Lam

Linh thủy - Kính tặng

Nơi Chốn Bình An

Viếng thăm Fatima ở Bồ Đào Nha

Bạn có đồng ý với người viết không khi chúng ta đi chùa lễ Phật hay đi dự thánh lễ ở giáo đường, lặng ngắm Đức Phật trên cao nhìn xuống mỉm cười từ bi hay Chúa Jesus trên cây thánh giá ngó xuống với ánh mắt khoan dung, chúng ta thấy tâm hồn mình an bình vô cùng?

Người viết đã từng viếng thăm nhiều cảnh chùa đẹp trang nghiêm hay những ngôi giáo đường đẹp tráng lệ ở nhiều nơi và đã cảm thấy an bình thiên tịnh vô cùng. Bao nhiêu những phiền muộn, giận hờn ngoài đời hình như tạm thời vắng bóng khi quỳ trước chánh điện của chùa hay nhà thờ vì khi đối diện với nụ cười từ bi của Đức Phật hay ánh mắt khoan dung của Đức Chúa, ít nhiều gì bạn cũng sẽ được lân lan những đức tính cao quý đó.

Trong lần viếng thăm thánh địa Fatima ở Bồ Đào Nha vừa qua, người viết tuy là một Phật tử nhưng cũng vô cùng xúc động khi nhìn những hình ảnh nói về Đức Mẹ hiện trên cảnh đồng Cova da Ira trước mặt ba em bé chăn cừu Lucía, Francisco Marto, và Jacinta Marto, tu viện Đức Mẹ hiện xuống, cây sồi nơi Đức Mẹ hiện xuống, vương cung thánh đường Fatima v.v... Trước kia Fatima chỉ là một thôn làng nhỏ tồn tại từ hàng ngàn năm nay. Tuy nhiên nơi đó được biết đến và trở thành thánh địa kể từ mùa Hạ năm 1917 khi Đức Mẹ hiện xuống liên tiếp 6 lần với 3 em nhỏ nói trên.

Người viết cũng đã có phúc duyên đến viếng các nhà ở của các em bé nói trên. Khi đến nơi này bạn sẽ thấy cái tâm của mình bình an vô cùng vì cảnh vật xung quanh rất là an tĩnh, không ồn ào náo nhiệt như ở chốn thị thành.

Xin mời quý thân hữu cùng viếng thăm thánh địa Fatima và những cảnh đẹp khác ở Bồ Đào Nha qua You tube dưới đây nhé:

Youtube Minh và Sương Lam viếng Fatima 5-2014

<http://youtu.be/PAofcLYCwG>

Tuy nhiên, cuộc đời đầy những đau thương nên chúng ta vẫn thường chúc nhau và cầu nguyện được sống bình an trong đời sống.

Nhưng thế nào là bình an?

Có người đã quan niệm như sau:

Bình an

Bình an không có nghĩa là được ở chỗ tĩnh lặng, không phiền toái, khỏi nhọc nhằn. Bình an là ở ngay trong chốn náo loạn, nhiều phiền, đầy gánh nặng, mà cảm nhận được rằng lòng mình vẫn êm tịnh làm sao.

(Vô Danh)

Lại có một câu chuyện kể như sau:

Bức tranh bình an

Trong triều của một vua nọ có hai họa sĩ rất tài ba nhưng luôn ganh ghét đố kỵ nhau. Một hôm nhà vua phán, “Ta muốn phán quyết một lần dứt khoát ai trong hai người là người giỏi nhất. Vậy hai người hãy vẽ mỗi người một bức tranh theo cùng một đề tài, đó

là **Bình An.**” Hai họa sĩ đồng ý.

Một tuần sau họ trở lại, mỗi người mang theo bức vẽ của mình. Bức họa của người thứ nhất vẽ một khung cảnh thơ mộng: những ngọn đồi nhấp nhô bao quanh một cái hồ rộng với mặt nước phẳng lì không một gợn sóng. Toàn cảnh gợi lên một cảm giác thanh thản, thoải mái. Sau khi xem xong, nhà vua nói, “Bức họa này rất đẹp, nhưng trẫm chưa hài lòng.”

Bức họa của người thứ hai vẽ một thác nước. Hình ảnh rất sinh động đến nỗi nhìn nó người ta như nghe được tiếng nước đổ ào ào xuống vực thẳm. Nhà vua nói, “Đây đâu phải là một cảnh bình an.”

Họa sĩ thứ hai bình tĩnh đáp:, “Xin bệ hạ nhìn kỹ hơn một chút nữa xem.”

Nhà vua nhìn kỹ và khám phá một chi tiết mà ông chưa chú ý: Trong một nhánh cây nép mình sau dòng thác lũ, có một tổ chim. Trong tổ, chim mẹ đang ấp trứng, đôi mắt nửa nhắm nửa mở. Chim mẹ đang bình thản chờ các con mình nở ra. Nhà vua nói, “Ta rất thích bức tranh này. Nó đã chuyển tải được một ý tưởng độc đáo về bình an, đó là vẫn có thể sống bình an ngay giữa những xáo trộn của cuộc đời.” Và nhà vua đã trao giải nhất cho tác giả bức họa này.

(Nguồn: Suu tầm trên internet)

Bạn có đồng ý với nhà vua và nhà họa sĩ thứ hai không? Riêng người viết hoàn toàn đồng ý với người họa sĩ này vì ông đã có cái tâm tĩnh lặng và biết hưởng thụ phút giây an bình trong hiện tại, mặc cho tình huống xáo động bên ngoài.

Xin mời quý bạn đọc thêm mẫu chuyện kể tiếp dưới đây

Một ngụ ngôn

Phật kể một ngụ ngôn trong kinh:

Một người đàn ông băng qua một cánh đồng gặp một con cọp giữa đường. Anh ta chạy trốn, cọp đuổi theo. Đến một vực sâu, anh nắm được rễ nho và đu

mình sang bên kia. Cọp ở trên dọa anh ta. Sợ hãi, người đàn ông nhìn xuống, dưới xa, một con cọp khác đang đợi anh ta. Giúp anh ta chỉ có dây nho.

Hai con chuột một trắng một đen, từ từ bắt đầu gặm mòn rễ nho. Người đàn ông thấy

một trái dâu thơm ngon gần đó. Một tay nắm dây nho, một tay thò qua hái trái dâu. Ôi!
Trái dâu mới ngon ngọt làm sao!

(Nguồn:Trích trong Góp Nhặt Cát Đá - Giai thoại Thiền của Thiền Sư MUJU. Người dịch
: Đỗ Đình Đồng. Người hiệu đính và đề tựa: Xạ Thụy)

Các nhà hiền triết, thánh nhân đều khuyên ta hãy sống vui với giây phút hiện tại với
những gì mình đang có trong tầm tay của mình với yêu thương và nhân ái. Chỉ cần biết
dùng một ít “chút xíu” nữa, bạn sẽ thấy mình đang sống hạnh phúc trong cõi đời này rồi.
Bạn ạ!

1. Miệng ngọt ngào thêm một chút nữa.
2. Đầu óc hoạt động thêm một chút nữa.
3. Nóng giận ít thêm một chút nữa.
4. Độ lượng nhiều hơn một chút nữa.
5. Lòng rộng rãi thêm một chút nữa.
6. Làm việc thiện nhiều thêm một chút nữa.
7. Nói năng nhẹ nhàng thêm chút xíu nữa.
8. Mím cười thêm một chút xíu nữa.

Bạn thấy có đúng không?

Người viết xin mượn những vần thơ dưới đây, xem như là lời chúc bình an gửi đến các
bạn nhé.

*“Trong Tinh Tấn ta quyết tâm tận diệt
Những ác nhân, nên làm chuyện thiện lành
Quay về ngay với bản thể tinh anh
Tánh bản thiện nhân chi sơ sẵn có*

*Tâm Tĩnh Lặng thì Niết Bàn là đó
Mỗi một người có Phật tánh trong ta
Nếu nhận ra dấu trong cõi Ta Bà
Ta tìm thầy thiên đường nơi trần thế “*

(Trích trong Giòng Sông Sinh Tử - Thơ Sương Lam)

Chúc các bạn một ngày vui, nhiều sức khỏe và mọi sự an lành đến với các bạn nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiền Nhân

Sương Lam

(Hình ảnh và tài liệu sưu tầm trên internet, qua email bạn gửi-MCTN230-
ORTB63161914)

MẬT THẤT

*Tôi có riêng tủ sách
Có quyển đọc đến rách
Có quyển tuyển để trưng
Ai cần ? Bưng cho quách
Tôi có nguyên kệ sách
Đọc xong lòng ám ách
Chỉ cong như con giun
Bò ngón ngang nhức mắt
Tôi đang cầm quyển sách
Con chữ như quả lắc
Chưa đọc đầu thấu đầu
Cuồng quay đến chóng mặt
Tôi vừa mở quyển sách
Thoạt nhìn như kinh Phật
Lấp lánh ngọc Lưu Ly (*)
Cách chi truy giả thật ?
A ha ! kia quyển sách
Cát sâu trong MẬT THẤT
Trăm năm bụi bám đầy
Mở ra chữ....bay mất
Kiều Mộng Hà
(*) Lapis Lazuli Gemstone*

Em và Anh

Em là ngôi sao sáng
Mọc lúc Trời mới lên
Anh là thi sĩ buồn
Ngồi làm thơ suốt đêm...

Em, nụ hoa mới nở
Mùa xuân sang rực rỡ
Mùa hạ tới kiêu sa
Anh ngại ngừng bờ ngõ

Em là chim én nhỏ
Thu còn vương trên cỏ
Én nhỏ bay đi rồi
Anh tàn đông hơi thở..

Em mây xanh nắng hạ
Anh chim nhỏ xa nhà
Mây bay ra biển cả
Chim, phương lạ làm nhà

Em, làn sóng biển khơi
Anh như cơn gió thổi
Vỗ sóng buồn chơi vui
Vỗ sóng buồn không nguôi ...

Sao Khuê

VỢ CHỒNG VÀ WORLD CUP

Nguyễn Thị Thanh Dương.

Vợ chồng chị Bông luôn khắc khẩu từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ, hai người hai suy nghĩ và ý thích khác nhau, ngay cả chuyện thời tiết nóng lạnh lúc mở nhiệt độ trong nhà cũng xảy ra bất đồng . Nhưng may quá họ cũng có một điểm tương đồng là yêu thích bóng đá mùa World Cup.

Chị Bông muốn nhân cơ hội này để vợ chồng tìm được phút giây êm ả, chị rủ chồng:

- Hôm nay anh và em cùng xem trận bóng đá giữa đội tuyển Đức và Bồ Đào Nha nhé. Đội Bồ Đào Nha có người tài hoa, đào hoa và hào hoa Cristiano Ronaldo, còn đội tuyển Đức “truyền thống” toàn là những cầu thủ đẹp trai.. Đặc biệt có bà thủ tướng Đức tham dự...

Anh Bông từ chối:

- Bà đã chia ra hai ranh giới từ lâu, tôi có cái ti vi trong phòng ngủ, bà toàn quyền cái ti vi ở phòng khách mà. Vớ lại xem bóng đá cùng với người không hiểu gì về luật lệ bóng đá như bà chán lắm, qua bao mùa World Cup cho đến nay bà vẫn...mù mờ chưa hiểu cả khi trọng tài phát còi việt vị. Thôi, mạnh ai nấy coi cho yên thân.

Chị Bông nói như năn nỉ:

- Không, anh ơi, lần này hai ta là một, xem bóng đá World Cup mà lẻ loi không có ai bên cạnh để bàn luận thì cũng chán lắm. Tuy em chưa rành về luật lệ nhưng em biết bóng vào lưới là đủ rồi. Sắp 11 giờ trận đấu mở màn, anh ra ngoài phòng khách với em đi.

Anh Bông đành xiêu lòng:

- Thôi được, tôi cũng hi vọng bóng đá World Cup sẽ làm cho bà dễ thương hơn mọi ngày để tôi với bà không xung khắc.

Chị Bông cảm động:

- Anh và em sẽ chỉ nói toàn về bóng đá.thôi nhé? Bóng đá World Cup sẽ là nhịp cầu duyên cho vợ chồng mình hiểu nhau.hơn.

- Ừ, chuyện bóng đá mình hợp nhau. Tôi cũng mong thế.

Thế là anh Bông và chị Bông mỗi người nằm một bên ghế Sofa ngoài phòng khách. Đội Đức và Bồ Đào Nha đang ra sân, cầu thủ Đức mặc áo trắng, cầu thủ Bồ Đào Nha mặc áo đỏ..

Anh Bông dặn dò trước:

- Bà đừng như những mùa World Cup trước có màn so sánh hai đội cầu thủ bên nào đẹp trai hơn nhé. Xem họ đá bóng chứ không phải xem họ thi sắc đẹp Cũng như khi bà xem DVD ca nhạc của các trung tâm bà cứ chăm điểm ca sĩ nào đẹp hơn là nghe họ ca hát...

- Ừ, em hứa sẽ làm vừa lòng anh...

Giây phút chào nhau trước khi lâm trận đôi bên đội bóng đều tươi cười lịch sự. Chị Bông đầy kinh nghiệm:

- Chốc nữa lại chơi xấu nhau, có khi đổ máu vì nhau chứ tử tế gì. Nhưng anh ơi, cầu thủ hai đội tuyển này đầu tóc tương đối lịch sự, mấy cầu thủ đội khác để đầu tóc thấy mà ghê, như cái bờm ngựa trên đầu, em ghét lắm.

- Đầu tóc không quan trọng, cần tư cách khi thi đấu và bàn thắng.

- Họ còn xâm đầy 2 cánh tay nữa anh ạ. Em ghét lắm.

Anh Bông hiểu ý chị Bông liền giải thích:

- Bà xem bóng đá mà cứ ghét những chuyện không đâu, để ý từ tóc tai đến tay chân cầu thủ.

Tattoo cũng là thời trang, không phải ai xâm tay chân mình mấy đều là lưu manh giang hồ như bà nghĩ đâu

- Em cũng ghét cầu thủ ở chỗ thỉnh thoảng...nhỏ nước miếng anh ơi, cả tỉ người nhìn vào chẳng thanh lịch gì cả.

- Họ chạy bộ hàng giờ trên sân cỏ phải mệt, phải ngửa miệng, bà không cho người ta nhỏ nước miếng à? Bà bắt người ta phải thanh lịch như hoàng tử trong mơ của bà à?
- Vì em muốn giữ gìn hình ảnh đẹp cho họ, cầu thủ nào cũng vóc dáng đẹp để hào hoa làm thế bớt cảm tình của người xem. Em còn ghen tị với vòng eo thon gọn săn chắc của cầu thủ nữa mà.
- Vậy thì mỗi ngày bà luyện tập chạy bộ mấy tiếng đồng hồ như cầu thủ đi, khỏi phải ghen tị.

Chị Bông quay ra thắc mắc:

- Anh ơi, em thấy có trận đấu trọng tài là người nước ngoài thì giữa 2 đội và trọng tài là 3 ngôn ngữ khác nhau vậy khi tranh cãi họ sẽ nói với nhau bằng ngôn ngữ gì hả anh?

Anh Bông bực mình:

- Nãy giờ bà toàn hỏi chuyện vô duyên tôi cố nhịn để giải thích rồi. Yêu cầu bà đừng bàn luận những chuyện bên lề nữa được không?

Chị Bông nhắc nhở:

- Anh nhớ là đừng vi phạm “hiệp ước hòa bình” hôm nay với em đấy nhé, thà rằng anh nói anh không biết..Chuyện bên lề cũng...liên quan đến bóng đá chứ bộ.

Anh Bông tự ái ngồi nhồm dậy:

- Tôi có ở đây nghe đâu mà biết họ nói với nhau bằng ngôn ngữ gì? Thôi, tôi vào phòng xem ti vi của tôi, bà ngồi đây tha hồ bình luận.

- Khoan anh ơi, kể nói phải có người nghe, anh mà vào trong em cũng vào trong và nói tiếp. Vậy anh muốn cái nào?.

- Nhưng bà đã bàn luận hết những câu vớ vẩn chưa thì tôi mới dám nằm đây xem bóng đá với bà.cho tròn lời hứa?

Chị Bông biết điều:

- Hết rồi, em sẽ không nói chuyện ngoài lề nữa.

Để làm vui lòng chồng chị Bông đã ngoan ngoãn ngồi im xem trận đấu. Một lúc sau thì chị đi ra bếp để lấy chai nước trong tủ lạnh, chị muốn vắt quả chanh tươi vào nước cho thêm năng lượng đồng thời nước chanh cũng giúp phân giải cân khi chị ngồi liên tù tì mấy ngày nay vì bóng đá. Tiếng reo hò làm chị vội vàng chạy ra ngoài sửng sốt:

- Anh ơi, đội nào vừa làm bàn thế?
- Đội Đức thắng quả phạt đền. Tỉ số là 1-0.

Chị Bông tiếc rẻ:

- Em ngồi xem nãy giờ không sao, vừa rời khỏi ti vi một chút là họ đã làm bàn. Lần sau em thà nhịn đói nhịn khát.hoặc là...anh đi lấy đồ ăn thức uống cho em nhé?

Anh Bông cương quyết:...

- Tôi cũng thà nhịn đói nhịn khát cùng bà. Hai chúng ta giống nhau vì bóng đá mà. Kia, họ chiếu lại quả phạt đền bà xem đi.

- Biết kết quả rồi còn lý thú gì? Cái màn phạt trực tiếp mới là gay gân đẫy anh, sức ép tâm lý rất nặng với người đá và thủ môn, nhìn nét mặt căng thẳng của người sẽ đá quả bóng và thủ môn nhấp nha nhấp nhồm trước khung thành tưởng như thế gian không là gì ngoài quả đá phạt này..

Đức tiếp tục thắng quả thứ hai, những cầu thủ Đức trên sân cỏ ôm nhau mừng rỡ và những người ái mộ của Đức trên khán đài cũng reo hò âm ỉ. Chị Bông vui mừng theo họ xong lại chép miệng suýt xoa:

- Nhìn người ta biểu lộ vui mừng bàn thắng chắc đội thua ngựa mất lắm. Tội nghiệp. Đời là thế !
- Xin bà đừng triết lý ba phải và đội nào bà cũng thương nữa. Xem bóng đá phải có lập trường, ủng hộ đội nào thì ủng hộ rõ ràng..
- Em mừng vui với kẻ ghi bàn thắng cũng phải cho em thương đau với kẻ bị thủng lưới chứ..Hôm Tây Ban Nha thua đậm Hoà Lan cũng thế, lúc cầu thủ Hoà Lan làm mưa làm gió trước khung thành Tây Ban Nha, anh thủ môn vừa phóng ra xa đỡ bóng nên khung thành bỏ trống bơ vơ, hai cầu thủ Tây Ban Nha khác vội vàng và bắn loạn “múa may” trước khung thành để bảo vệ nhưng cũng không đỡ nổi quả bóng Hoà Lan sút vào lưới. Trông vừa buồn cười vừa thương.
- Bà xem bóng đá mà như xem hài kịch, thỉnh thoảng thấy bà cười âm ỉ .
- Đúng thế, khi hai cầu thủ tranh bóng và ngã chổng chát lên nhau ở tư thế ôm nhau “thắm thiết” dù lúc này vừa hầm hừ với nhau như hai con gấu đói tranh mồi và khi thủ môn chụp được quả bóng nguy hiểm vào lưới, anh ta ngã sóng soài nhưng trong tay vẫn khư khư ôm chặt quả bóng hơn cả ôm tình nhân yêu quý trong đời. Những hình ảnh ấy đều làm em thích thú và bật cười.

Anh Bông nói thêm:

- Và bộ mặt thủ môn ấy sẽ thần thờ thất vọng khi nhìn quả bóng tung vào lưới nhà mà anh ta không cứu nổi.. Ừ, bóng đá trên sân đầy kịch tính, có đủ hỉ nộ ái ố, nhiều cảnh ngộ nghĩnh.

Chị Bông lạnh chanh:

- Em biết rồi, có cầu thủ can đảm tranh bóng mặc cho hiểm nguy, người bên cạnh có thể đá vào bụng, vào đầu anh ta trong tích tắc và có cầu thủ ngã sóng soài hay vấp mặt vấp đầu xuống sân cỏ đau lắm mà vẫn cố gắng ...kheo chân ra đưa quả bóng xa lưới nhà hay giao bóng gần đồng đội. Thật đáng khâm phục.

Anh Bông hào hứng tiếp:.

- Khi cầu thủ duy trì giữ bóng để tìm cách giao cho đồng đội đủ thấy sự ăn ý của họ với nhau. Đội bóng tốt là sự kết hợp nhuần nhuyễn giữa các cầu thủ.

Chị Bông mỉm cười vui:

- Hai vợ chồng mình hôm nay cũng ăn ý nhau đây. Em bàn tới đâu anh tiếp tới đó.

Hai vợ chồng chị Bông đã xem trọn vẹn trận đấu Đức và Bồ Đào Nha với kết quả Đức thắng 4-0..

Anh Bông nói:

- Thần tượng Ronaldo của bà ghi bàn lấy lòng ở các club lần này là mùa World Cup thứ ba có anh ta tham gia mà chẳng làm nên công trạng gì giúp cho đội tuyển quốc gia.
- Cũng như Wayne Rooney của đội tuyển Anh, nếu em không làm thì lần này là lần thứ hai ở World Cup cũng chẳng giúp gì cho đội tuyển trong khi chơi ở club thì ghi bàn ngon lành. Nhưng tội nghiệp nhất vẫn là đội tuyển Tây Ban Nha đương kim vô địch thế giới ngày đầu ra quân bị Hoà Lan đè bẹp.
- Tôi cầu mong Tây Ban Nha sẽ lấy lại phong độ ở trận đấu kế tiếp.

Chưa bao giờ họ ngồi bên nhau thời gian dài và nói chuyện tâm đầu ý hợp đến thế..

Hai vợ chồng ra bàn ăn cơm trưa lúc 1 giờ trưa, dù cơm chị Bông nấu qua loa canh rau cải xanh nấu với tôm khô và món trứng tráng tại chỗ nóng hổi anh Bông ăn vẫn thấy ngon lành, có lẽ từ niềm vui bóng đá và từ niềm vui hai vợ chồng thuận hòa.

- Anh ơi, ăn cơm xong mình chuẩn bị xem tiếp bóng đá đội Iran và Nigeria lúc 2 giờ pm và trận Mỹ với Ghana lúc 5 giờ pm anh nhé...

- Dĩ nhiên rồi..

Chị Bông hứa hẹn:

- Chiều nay thay đổi trận đấu thì em cũng thay đổi món ăn cho anh luôn.

Anh Bông cảm động và tò mò hỏi vợ:

- Vậy bà sẽ cho tôi ăn món gì?

- Buổi trưa em nấu canh rau cải với tôm khô, chiều nay em sẽ...luộc rau cải, buổi trưa em tráng trứng thì chiều nay em...luộc trứng.

- Tóm lại vẫn là rau cải và trứng?

Chị Bông nũng nịu:

- Vâng, vì cả ngày xem 3 trận đá bóng em còn tâm trí và sức lực nào mà bày ra những món ăn công phu nữa chứ. Anh cũng là một tín đồ say mê bóng đá mùa World Cup thì phải hiểu và thông cảm cho em

Anh Bông mỉm cười dễ dãi:

- Tôi welcome món rau cải và trứng của bà, vì bóng đá và nhất là vì lời nói mềm mỏng dễ thương khác hẳn bấy lâu nay của bà. Ước gì...

- Ước gì mai mốt đi nhà hàng ăn món ngon để bù lại hả anh?

- Không, tôi ước gì năm nào cũng có bóng đá World Cup thì vợ chồng mình sẽ thôi khắc khẩu, sẽ hạnh phúc triền miên...

Chị Bông cũng mỉm cười nhìn chồng. Anh nói đúng như trong lòng chị đang nghĩ.

Hạnh phúc thay mùa bóng đá World Cup.

Nguyễn Thị Thanh Dương.

(June, 16, 2014)

NAM NHI CHI CHÍ

*Tang bồng hồ thỉ chẳng tâm thường !
Nửa đời chinh chiến, nửa tha hương....
Quê nhà : xa thăm thẳm !
Tương lai : một màn sương !*

*Công chẳng thành , chí chẳng đạt ;
Mà đầu thì đã bạc
Như trời chiều – đã ngả bóng tà dương*

Thôi Em ...

*Thôi em từ giã mộng mơ
Thuyền tình cũng chỉ bài thơ hương thầm
Lênh đênh trên sóng lạnh căm
Bờ xa hun hút biệt tăm bóng hình .*

*Em về hương tóc lung linh
Trong cơn mưa hạ ủ tình chưa phai
Ngõ tim khắc khoải hình hài
Từ ..thương yêu đã lạc loài ước mơ.*

Nghêu ngao mà hát
Ngửa mặt mà hỏi
Ai người mắt xanh, ai người tri kỷ
Có thấu cùng ta nỗi đoạn trường ?

Đoạn trường ! Đoạn trường !
Gói mối đường trường,
Ta biết về đâu ?

Trông sang phương Đông
hiện sinh một lũ loạn cuồng .
Nhìn sang phương Tây
chẳng thấy quê nhà, lệ chứa chan.
Ngóng lên phương Bắc
thăm thẳm lạnh lùng, tuyết đá bỏ giương
Ngoái xuống phương Nam ,
Tham vọng mịt trời , chiến trận loạn cuồng....
Còn ta nửa tỉnh nửa say...
Mai này ta chết , có ai hay
Nào tang bồng ! nào hô tử !
Nghĩ thẹn vô cùng với cỏ cây !
Sao Khuê
dựa theo bài "**Hồ trường**"
của Nguyễn bá Trạc

Từ ..con chim sáo xa bờ
Đò xưa tách bến hững hờ sương giăng
Tình bay theo gió đưa trăng
Lăn theo ngày tháng giữa dòng trầm luân.

Thôi em lạc mắt mùa xuân
Chín thương mười đợi cũng ngàn ấy thôi
Tình vui theo áng mây trời
Trôi trên ngày tháng rã rời con mơ .
Ngọc Quyên

Bài Tình Thơ Tháng Sáu

Tháng Năm qua bây giờ là Tháng Sáu
Tháng Sáu quê người rục rờ cỏ hoa
Trời đất reo vui nắng ấm chan hòa
Để chúc tụng Ngày Của Cha vui vẻ

Xin góp vui đến những người cha trẻ
Khi nhìn con trong giấc ngủ thiên thần
Con mỉm cười cha cũng thấy trào dâng
Một tình cảm thiêng liêng và bất tử

Tình cảm ấy chẳng cần dùng ngôn ngữ
Cũng chẳng cần dệt gấm với hoa thêu
Cũng viết nên bản thơ nhạc diệu kiêu:
"Tình phụ tử thương con như châu ngọc"

Rồi năm tháng làm đổi thay màu tóc
Bây giờ cha đã tóc bạc da nhăn
Bởi tháng năm cha lao động nhọc nhằn
Nuôi con trẻ trở thành người hữu dụng

Con tuổi trẻ một đôi lần đại vụng
Khiến cho cha phải khổ trí lao tâm
Cha khoan dung tha thứ những lỗi lầm
Khuyên con trẻ nên làm lành lánh dữ

Cha vất vả thân già nơi viễn xứ
Đủ mọi nghề cha làm việc nuôi con
Theo thời gian sức khỏe dần suy mòn
Cha sung sướng thấy đàn con thành đạt

Tình Phụ Tử! Một bài thơ tuyệt tác
Được viết bằng thương mến với khoan dung
Bằng hy sinh, bằng lao lực tận cùng
Bằng tất cả những gì cao đẹp nhất

Núi Thái Sơn dầu có cao chất ngất
Cũng không bằng tình cha mẹ thương con
Trần gian này dầu sông cạn đá mòn
Tình Phụ Tử vẫn muôn đời bất diệt

Sương Lam.

Đọc truyện và xem phim

Sao Khuê

Thú thật với quý vị là Sao Khuê mê đọc truyện, mê từ hồi ..chưa biết đọc. Khi đó thì Sao Khuê mang quyển sách vào nhờ cô, nhờ chị đọc cho mà nghe, không có sách thì năn nỉ bà ngoại kể chuyện cổ tích. Bà ngoại Sao Khuê biết nhiều chuyện cổ tích lắm và bà lại còn biết bao nhiêu là cổ tích loại tiểu lâm nên bây giờ Sao Khuê cũng cứ vừa viết truyện vừa pha trò. *Why not?* Cười là liều thuốc bổ, tại sao không cười, không tin quý vị kiếm **Cười...** do Sao Khuê viết mà đọc, vui lắm.

Khi biết đọc rồi thì Sao Khuê tự kiếm truyện mà đọc, đọc lấy đọc để, đọc ngấu ngiến. Khởi đầu dĩ nhiên là xem truyện bằng tranh. Cái hồi xưa xưa xưa xưa đó có nhiều truyện hay lắm, nào là *Thạch Sanh Lý Thông*, nào là *Năm Cô Tiên*, *Bạch Xà Thanh xà....* Lớn thêm tí nữa Sao Khuê năn nỉ nhỏ hàng xóm cho mượn truyện. Ba nhỏ này có nguyên một ...giường sách: ngày xưa đầu giường có kệ dài chứa sách. Nhỏ này còn nhỏ, tên Gái, Nam kỳ

quốc chính hiệu, nhỏ nhít hơn Sao Khuê nhiều nhưng Sao Khuê phải chiều nó lắm để nhỏ len lén lấy truyện của ba nó cho mượn mà đọc. Dĩ nhiên toàn truyện miền Nam của Hồ Biểu Chánh, bà Tùng Long... Mèn đét ơi, hồi đầu đọc Sao Khuê hồng hiệu gì hết tron hết trội, hồng hiệu thì đoán mò, đoán riết cũng hiểu ra, bởi vậy chừng zdô học Gia Long Sao Khuê cũng ngon lành như ai... Đọc hết giường sách nhà hàng xóm thì đi mượn bạn, có tiền thì đi thuê rồi trao đổi với bạn cùng lớp. Khi này thì bắt đầu *Hồn bướm mơ tiên, Lạnh lùng, Gánh hàng hoa, Đôi bạn, Tiêu Sơn tráng sĩ...* Hết Tự Lực văn đoàn nhảy qua tạp chí, nguyệt san, ôi vớ gì đọc nấy: Chu Tử, Lệ Hằng... hễ có là đọc. Dĩ nhiên còn phải học, phải thi nhưng xem lén thì vẫn xem lén mặc cho Diệp Viên Không Không Thấy (tức là ba của Sao Khuê) có rón rén nè nhẹ leo gác để kiểm tra vẫn thấy con gái nghiêm chỉnh học bài. Những ngày tháng hè thì xá trại, tha hồ mà đọc, đọc tới mờ mắt nhưc đầu luôn kể cả chuyện cảm: *đàn ông chó đọc Phan Trần, đàn bà chó kể Thuý Vân Thuý Kiều....* mà Sao Khuê còn đọc một hơi, một mạch khỏi bỏ trang nào hết từ Thuý Hử, Đông chu liệt quốc, Tam quốc chí, rồi theo cả Đường tăng đi thỉnh kinh hay theo Anna Karenina ra đường rầy xem xe lửa chạy, hoặc xuống *đáy địa ngục* chơi ở *giờ thứ 25* và không khỏi thắc mắc là Scarlett O'hara về Tara rồi sau đó làm gì, có lấy lại anh chàng đẹp râu không ...Hết truyện đọc thì Sao Khuê đọc Kinh Thánh, sách đạo của Đạo Cao Đài, Hoà Hảo... đọc luôn cho mắt đỡ buồn ấy mà. Chương của Kim Dung ấy à, ngu sao không đọc, không đọc là ... chết nửa đời người sao? Sao Khuê đọc nhiều nhưng Sao Khuê không có trí nhớ dai để có thể kể rành mạch như nhiều vị đi học tập cải tạo kể cho bạn bè cùng phòng nghe. Sao Khuê chỉ nhớ mại mại, nhớ mang máng nên sau này khi viết truyện - đọc nhiều thì phải hỏi báo, phải viết cho người khác đọc - có khi quên quên nhớ nhớ thì phải ra thư viện tìm tài liệu để viết quý vị ạ nhưng đó là chuyện hàng chục năm trước chứ bây giờ, quý vị biết rồi, dễ ẹc, gõ đầu ông Google là ra hết tron hà.

Nhiều người đọc và rất nhiều vị còn đọc nhiều hơn Sao Khuê nữa nhưng cách đọc thì không ai giống ai. Thí dụ như người bên cạnh Sao Khuê nè, ông đọc nhiều, nhiều lắm và chỉ đọc đoạn nào ông thích và trang nào ông ưa thì ông nhớ như bộ nhớ IBM. Cũng có người khi đọc thì đọc khúc đầu rồi nhảy vọt khúc sau xem kết cục ra sao nghĩa là mỗi người có cách đọc và hiểu sách khác nhau. Có nhiều tác giả viết chỉ nhằm mục đích giải trí cho người đọc nhưng có người khi viết lại có mục đích sâu sa : Người xưa có nói *văn dĩ tải đạo*: tác phẩm thường được coi là đứa con tinh thần của người viết và người viết cũng mong muốn người đọc hiểu được những nhắn nhủ của người viết.

Khi còn nhỏ thì Sao Khuê cũng đọc “qualoament”, nghĩa là đọc qua loa, đọc cho biết cốt truyện, biết kết thúc ra sao nhưng ngày càng lớn và nhất là khi bắt đầu viết thì khi đọc Sao Khuê chú ý nhiều hơn để tìm ra cái tâm tình tức cái ‘đạo’ mà người viết muốn gửi gắm vào vì phần lớn những truyện mà Sao Khuê viết cũng có nhắn nhủ người đọc đôi điều, có khi là kiến thức mà Sao Khuê mò thấy đâu đó, học của ai đó mà nói lại cho bạn đọc, có khi là một điều tâm đắc mà Sao Khuê muốn chia sẻ với các bạn thân mến nhưng đôi khi ngoại lệ Sao Khuê cũng viết cho voi bầu tâm sự qua trang giấy, vần thơ... *sâu ôm nặng đem đan thành chữ, muợn đã đầy đem dệt thành thơ, mượn thơ mượn truyện giải bày, truyện là muợn nhạ thơ voi nổi sâu (Kiều)*. Chẳng phải do Sao Khuê ngon lành hơn quý vị đâu mà chỉ là

Sao Khuê chăm chỉ, chịu khó lượm lặt tài liệu ở đâu đó- thì internet và sách báo chứ đâu- để rồi viết: Chẳng hạn như chuyện thật của bé Thư, cháu Sao Khuê đó, quý vị thấy khi nó ăn và thì hết biết. Có lần nó ăn vạ vì muốn đến nhà bạn mà lại phải đến nhà bà, nó lăn ra đường bù lu bù loa và ông xã Sao Khuê (người vẫn tự hào là giỏi tâm lý) phải khiêng nó vào nhà, còn Sao Khuê ấy à, khi bé Thư cứ ngồi trong xe mà dậm chân dậm tay, không chịu ra khỏi xe để vào lớp học do quên cặp, quý vị biết Sao Khuê làm sao không? Coi nè :

- *Bây giờ bác vào làm, đến chiều mới ra , vậy Thư ngồi trong xe chờ bác nhé, nếu police có đi ngang thì bảo là Thư quên cặp không muốn vào lớp. Thôi Thư ngồi đây bác đi làm, bác khóa xe đây.*

Bé Thư sợ quá, chui vội ra khỏi xe...

- *Hay là Thư cứ đứng ở ngoài đường này mà khóc cũng được, bác đi làm đây ! bye bye ..à .. hay là nếu Thư muốn vào lớp thì bác dẫn vào kéo ở đây nhiều mẹ mình bắt cóc trẻ em lắm ! Có đi hay không ?*

Dĩ nhiên là bé Thư đi nhưng vừa đi vừa khóc vừa trì lại đòi về nhà lấy cặp :

- *Về nhà lấy cặp ...về nhà lấy cặp...hu hu ...*

- *Thì đến chiều bác đưa Thư về lấy cặp.*

- *Không ! hu hu...lấy bây giờ cơ !*

Còn nữa nghe, cũng chuyện bé Thư, quý vị thấy bài thơ tiếng Pháp bé Thư làm chưa, bên cạnh nè, có hình con đường do chính cô à vẽ nữa mà Sao Khuê cộp y chang đưa vào truyện :

La belle vie nous sourit, Nous laisse des solutions, À tous nos dures questions, Ce n'est point un ennemi ...

Vie peut être un très droit chemin, Pourquoi faut-il faire croisées, Pour les aléas du destin, qui représente un danger? ...

Profitez de votre vie, car elle n'est pas finie, Un chemin qui est droit, S'utilise une seule fois.

Sao Khuê xin dịch tạm tạm thoát nghĩa cho những vị quên tiếng Pháp :

Đời sống đẹp mỉm cười với chúng ta, cho chúng ta giải đáp của những câu hỏi khó khăn, nó chẳng phải là kẻ thù.

Sống có thể chỉ là con đường rất thẳng, sao phải bẻ cong nó vì những tình cờ ngoắt nghéo của số phận, biểu hiệu của hiểm nguy.

Tận hưởng cuộc sống đi, vì đời còn dài, dài như con đường thẳng mà ai nấy cũng chỉ sống một lần

Thấy không, con bé có tí tuổi đầu mà triết lý như bà cụ, tại sao chúng ta không sống giản dị với nhau, đi thẳng về ngay mà phải đi ngang về tắt, nhà không về mà queo vào casino, vợ không thương mà thương vợ hàng xóm, vợ bạn rồi đổ thừa cho số phận? Quý vị đang ..Ồ há! Đúng quá chứ còn gì nữa phải không. Có điều đường xa lộ thẳng băng không đẹp bằng đường núi, đường đèo, đường rừng!

Cái tôi thì đáng ghét nên Sao Khuê không dám điem truyện mình viết, cứ để quý vị cứ đọc rồi đoán cũng như Sao Khuê sẽ đoán là truyện tình lãng mạn loại Happy Ending của Mộng Thu nhắn nhủ người ta lễ phép, lịch sự rồi thương yêu và tử tế với nhau; đạo hữu Bạch Nga của Sao Khuê nhắc nhở bà con chó sao lãng đường tu, đừng quên nhân quả và Tiểu Thu thì đưa người ta trở lại thiên đường thơ ấu của miền Nam êm đềm cùng chuyện tình tròn trịa, ở ăn đầy đặn từ tỉnh tới quê, từ quê ra tỉnh, cô em họ Khôi An hay Hoàng Tích Uyên thì nêu lên những vấn đề của đời sống và cách giải quyết hợp lý để có kết quả tốt v.v... Dĩ nhiên nhiều khi tình cờ người đọc còn nhận ra những điem hay hay khác mà ...tác giả nhận không ra. Chuyện! cuộc đời muôn mặt mà mỗi người đứng ở mỗi góc cạnh khác nhau thì nhìn thấy khác nhau cũng là chuyện bình thường. Mới đây nè, Sao Khuê gửi truyện ‘ Có hai điều’ đến các bạn, có người hỏi âm là từ nay sẽ áp dụng *có hai điều* khi mặt trận miền Tây hết yên tĩnh, sắp sửa đụng độ với kẻ thù đội mừng chung thì chỉ nhân nha mà nói : có hai điều... (1), nhưng có bạn lại còn thêm vào : « *Tuy nhiên cũng để cho mọi người lưu tâm là không nên nói quá lời làm cho người khác không vui, lời nói không mất tiền mua, các cụ đã bảo vậy phải không Sao Khuê?*”

Ngoài việc mê đọc sách, đọc truyện Sao Khuê còn mê xem phim. Biết ngay quý vị sẽ: Mê gì mà mê lắm thế? Thì đã sao nào. Đọc truyện với xem phim với Sao Khuê trước hết là giải trí, ru ngủ và sau là học hỏi. Nếu ra điều ta đây thì Sao Khuê sẽ nói trước hết là học hỏi sau là giải trí...hihi ... thì lâu lâu Sao Khuê chơi chữ giống Français mà. Quý vị có nhớ chuyện hai ông frères xin phép Cha để hút thuốc không. Một ông thì hỏi Cha :

- Thưa cha con xin phép cha cho con vừa hút thuốc vừa suy nghĩ (fume en pensant)
Và ông thứ hai thì hỏi:

- Thưa cha, xin cha cho con vừa suy nghĩ vừa hút thuốc (pense en fumant)
Dĩ nhiên là ông thứ hai thì được phép hút thuốc để trầm tư mặc tưởng tới lời Chúa dạy còn ông thứ nhất thì bị Cha từ chối vì ưu tiên của ông là hút thuốc, suy nghĩ là chuyện phụ... cũng như bạn muốn làm quen với một nữ thuyền nhân và dự tính làm chủ tịch hội bảo trợ những nữ thuyền nhân tị nạn hay những cô dâu xuất cảng thì bạn sẽ xin phép bà vợ là cho anh đi nghiên cứu tâm lý để về viết sách bằng cách làm quen với nhân chứng (!) nhé, hay là cho anh đi quan sát tâm lý người đánh bạc, thua bạc ở Casino em nhé v.v... hồng lẽ bà vợ từ chối. Mà này đi một lần rồi về chứ đi đêm có ngày gặp ma đó rồi lại đổ thừa số anh hai vợ, số anh mất tiền rồi lại an ủi là của đi thay người...Cái lưới không xương nhiều đường lát léo lắm quý vị ơi.

Cũng xem phim, à phim gì ấy à, đủ loại hết quý vị ạ, cái gì hay thì coi. Thế nào là hay? Hay dở tùy người cũng như xấu đẹp vậy nhưng Sao Khuê nghĩ chúng ta có ít nhất vài quan điem chung là phim hay cần cốt truyện hay, tài tử diễn hay. Riêng Sao Khuê thì lời đối thoại phải hay nữa cơ. Hay thế nào cũng tùy người. Lấy một ví dụ nhé, ai cũng nói “Ghen như Hoạn Thư” ra cái điều chê bai nhưng riêng Sao Khuê thì tâm phục, khẩu phục bà họ Hoạn quá chừng. Hồng chừng cụ Nguyễn Du cũng phục bà giống Sao Khuê à nghe, chả thế mà cụ buông bút tả Hoạn Thư : *Ở ăn thì nét cũng hay, Nói điều ràng buộc thì tay cũng già.*

Quý bà thử tưởng tượng xem chồng mình giống như Thúc Sinh, già cái đầu còn phải có cha dẫn đi học làm ăn buôn bán, đã không chịu học cách buôn một lời mười lại mang tiền vung qua cửa sổ: *trăm nghìn đổ một trận cười như không*, chơi rồi còn nghe lời đường mật, ni non mà chuộc gái lầu xanh về làm vợ bé; chưa hết khi trở về nhà gặp vợ thì dù Hoạn Thư có nửa kín nửa hở mở đường nhưng Thúc Sinh cũng không dám thú thật khiến cô Kiều biến thành kẻ ăn cắp rồi tiếp tục kiếp đoạ trường... Đó, nếu quý bà có đức ông chồng như vậy thì quý bà sẽ ra toà ly dị liền ... rồi sau đó ra sao quý bà biết không, sau đó thì đoạ kết tất yếu là ông chồng lấy vợ bé; họ hết còn chường ngại vật, thông dong thoả thuê bên nhau, vui quá, đâu còn nhớ chi tới vợ lớn con cột làm gì. Bà vợ lớn thì sao? Phần lớn bà vợ lớn sẽ ôm con mà nuôi, cu ky một mình, cô đơn đến già: “Bộ không có đàn ông rồi sống hồng nổi à. Ta đây dư sức qua cầu”. Nghĩ lại đi các bà ơi, có cái dễ lột tay cũng đỡ bỏng tay, có người nguýt ngoáy cũng hơn một mình, sợ ma thấy mờ, chưa kể sau này mình có ra lệnh gì kẻ có tội cũng không dám cãi - án treo mà - vậy thì chúng ta phải học Hoạn Thư, tôn Hoạn Thư là sư mẫu (để cho quý ông công nhận Thúc Sinh là sư phụ - chồng sư mẫu không phải là sư phụ nghe quý bà) mà học cách ... ghen: Ớt nào là ớt chẳng cay, gái nào là gái chẳng hay ghen chồng mà chồng nào lại chẳng lông bông : *lạ gì gái đẹp tới nhà, chồng mà cũng muốn lân la với tình (truyện Trinh Thử)*. Nhưng nè, nè các cô, các cậu, yên chí đi, thế nào cũng còn sót loại ớt ít cay và kha khá ông chồng đàng hoàng trên thế giới, các cô, các cậu đừng sợ, thử thì mới biết.

Chu choa ơi, khi không Sao Khuê làm một cú détour, trở lại chuyện đọc sách tìm “đạo”. Nào bây giờ trở lại chuyện phim. Phim Tây, phim Mỹ thường cô đọng, xem thì phải tập trung chú ý nên làm tỉnh ngủ mà Sao Khuê xem phim thường để ru ngủ nên lúc sau này ôm phim bộ Đại Hàn. Khởi đầu thì quý vị biết rồi, yêu nhau, hai cậu yêu một cô hay hai cô thương một cậu, rồi một người bị đụng xe hay bị bệnh, mất trí nhớ, ngang trái rồi tái hồi nhưng dang dở, ly tan, suốt mướt , vui cũng cõng nhau, buồn cũng cõng nhau ra quán uống rượu...Coi bộ nhiều người than phiền nên sau đó thì nhà sản xuất thay cảnh *thôi là hết chia ly từ đây* bằng Happy- Ending, người xem xong phim thở phào nhẹ nhõm. Hình ảnh đẹp, diễn viên trẻ đẹp, cảnh đẹp khiến nhiều người mê phim Đại Hàn chưa kể đối thoại đôi khi thông minh, rất có trình độ hơn nhiều phim Tàu. Có một điều mà Sao Khuê nhận thấy người Đại Hàn cũng dùng phim để giáo dục quần chúng mà sau này phim Việt Nam bắt chước. Đó là điều đáng khen. Một điều nữa đáng khen là diễn viên Việt Nam lúc này diễn rất đạt nhất là trẻ con, diễn xuất tự nhiên, diễn tả tâm lý thật tài tình nhưng có điều đáng chê là soạn giả ưa câu giờ, ráng kéo dài phim như kéo dây thung và cũng không có nhiều phim hay lắm, phần lớn là giải trí, vô thưởng vô phạt, tiềm ẩn đâu đó ở hiền gặp lành, ở ác gặp hên trước rồi mới sui sau mà chu choa ơi, sao lắm kẻ ác hết chỗ nói luôn, thủ đoạ thâm độc cao siêu không tưởng tượng nổi luôn. Soạn giả cho những người ác mà mở miệng là tự khen mình ăn hiền ở lành, cho họ đến khi thân tàn ma dại cũng không hề biết mình làm ác mà hồi tỉnh, vẫn tiếp tục hung dữ mạt sát người khác. Cũng nhằm mục đích cho người xem phim nhận thấy cái kỳ cục này nên quý vị còn thấy người hay ngồi lê đôi mách thì vỗ ngực là mình ít nói, kín miệng; người đâm bị thọc chọc bị gao thì tưởng mình hiền lành tử tế; kẻ

mang bô dao găm ngõ mình là Phật tái thế v...v...bởi vậy có ai thấy nổi cái gáy của mình? Khán giả phải bật cười thích thú khi thấy bà nọ sau khi nghe được câu chuyện hấp dẫn lại được ân cần dặn dò: “bà nhớ giữ kín dùm, đừng nói cho ai nghe hết nhé”, bà lia lia gật đầu: “yên chí đi, tui là kín mồm kín miệng lắm, hông nói với ai hết tron đó” nhưng ngay tức thời trên đường về bà gặp người quen thì bà đã lập tức si cái kín vào tai người đó và cũng dặn dò: “nhớ nhe, đừng cho ai hay hết nghe”. Thế nên cách hay nhất để chuyện lan đi nhanh chóng là rí vào tai ai đó và dặn dò giữ kín...

Sao Khuê vừa xem xong một phim Việt Nam mà cũng do phim này Sao Khuê nảy ra ý định viết bài ni. Quý vị hồi hộp rồi nhé, muốn biết cốt truyện nhất là biết tựa phim để coi. Cốt truyện thì nói liền, còn tựa phim, hồi sau sẽ nói. Sao Khuê đoán y chang, thế nào cũng có người nhảy tót xuống cuối bài xem coi tựa là gì, y như cái người bên cạnh Sao Khuê, hể coi phim là coi đĩa đầu và đĩa chót, rồi xong! Vậy thì khúc giữa có gì mà Sao Khuê phải coi? Câu chuyện là gia đình kia, rất khá giả, cả đại gia đình gồm bà mẹ khoảng ngoài sáu mươi, ở chung với hai con trai, hai con dâu và cô con gái út làm nghề dạy học chưa chồng trong căn nhà lớn tậu được do mua đất, bán đất; đất bất thành linh tăng giá nên họ phát tài, tậu nhà mua tiệm. Con trai cả hiền lành tới cù lằn, an phận thủ thường nhưng cô vợ thì lanh lẹn có tiệm bán điện thoại di động. Họ có một gái khoảng mười ba tuổi và một trai khoảng mười tuổi. Con trai thứ làm phó giám đốc, đẹp trai, đào hoa, thấy gái đẹp không tha dù cho vợ nhà cũng đẹp. Cô dâu thứ này làm chủ tiệm uốn tóc và làm nails, đông đà đông đánh để chọc cười khán giả. Cặp này hiếm muộn chưa có con. Cô Út trong nhà đi dạy Anh Văn trong trung tâm kèm trẻ, cô đẹp nhưng nghiêm trang tới mức khó tính.

Câu chuyện bắt đầu:

Sinh nhật *bà nội* (xin hiểu *bà nội* của lũ nhỏ, tức là chủ gia đình này), mọi người khuyên bà vất vả một đời nay phải hưởng thụ, muốn gì thì làm nấy đi. Bà xoay 180 độ, diện đồ mode, trẻ trung, đi học khiêu vũ, nhí nhảnh khiến cả nhà không ai bằng lòng.

Cô con dâu lớn bị một Việt kiều đến mua điện thoại di động quỵên rũ làm cô chán ngán ông chồng thụ động cái gì cũng “tuỳ em”, “để anh hỏi má” rồi cô ngã vào tay anh chàng Việt kiều ăn chơi và bị chính anh ta chụp hình lén lúc ngủ chung! Cô ta ngày càng xa lánh chồng và bỏ bê con cái khiến hai đứa nhỏ buồn rầu lo sợ ba má sẽ ly dị rồi chúng bê trễ việc học, con gái thì vào mạng “chat chit” dĩ nhiên với cụ thanh niên ảo nào đó, có thể bị dụ khị tan nát đời hoa, con trai thì vào quán chơi game mai một sẽ có thể không nghề, không ngỗng, du thử, du thực. *Bà nội* chúng theo dõi và khám phá ra sự thật nảo nề sẽ giải quyết ra sao? Còn mẹ chúng, sau khi tỉnh mộng tất nhiên sẽ bị tổng tình, may mà hình rơi vào tay *bà nội*, *bà nội* sẽ làm gì nhip, quát tháo rồi hạp gia đình, bắt con trai ly dị, đuổi con dâu ra đi? Ông con trai thứ thì đi đêm gặp ma, ma nữ xinh đẹp quyết phá gia cang, bắt hồn ông phó giám đốc trẻ tuổi đẹp trai, hô lên có bầu đánh trúng tâm lý ông cũng hơi hơi thềm con thì bà mẹ chồng của nàng Hoạn Thư có xen vào không và xen ra làm sao. Chưa hết nghe quý vị, hoạ vô đơn chí, cô giáo Út nghiêm trang lại bị thằng họ Sở, chính kẻ đã đưa bà chị dâu lên giường, âm mưu đưa cô vào khách sạn. Coi bộ quý bà hồi hộp dữ rồi ã. Phim tên gì hả? Đã nói là Sao Khuê chỉ bật mí vào giờ thứ hai mươi bốn thôi mà.

Phải công nhận người viết kịch bản có tham lam, đưa ra nhiều vấn đề, nhiều nút vậ làm sao mở nút đây? Gỡ nút nào trước bây giờ? Gỡ sao cho phải đạo, đã nói vấn dĩ tải đạo mà, phải đạo để người xem phim có bài học hay mà phàm phải đạo thì khó ...hợp lòng người! Nhiều người lại thích đọc truyện hay xem phim thuộc loại lột trần cái xấu xa của người ta ra, phơi bày cái góc cạnh tối tệ, cái phần ma quỷ trong con người ra. Viết truyện loại này gây hồi hộp nên dễ nổi tiếng lắm, nhiều độc giả, sách bán chạy, có điều đọc xong Sao Khuê thấy đời sao đen sì, người với người như chó sói chỉ chực ăn thịt nhau nhưng nếu chỉ đọc loại truyện thần tiên thì lại thấy mau nhàm chán, không thực tế. Sao Khuê nói quý vị không tin chứ mai một quý vị lên thiên đường rồi sẽ thấy chán ngay đấy thôi, toàn những nhà đạo đức, những người thánh thiện, những bậc chân tu trong khung cảnh như lưu ly, cây xanh tốt quanh năm, trái ngọt ngào mỗi ngày, nhưng chẳng may lọt xuống địa ngục thì còn kinh hãi hơn, toàn quý đỏi hung dữ đòi cào xé ăn thịt trong lửa đỏ thiêu đến bỏng da...thành ra thôi thôi, mình cứ ở cõi tạm là trần gian này trước khi tìm được hành tinh nào kha khá một chút - yên chí Sao Khuê nhìn thấy rồi nhưng đường đi tới đó không khó vì gần sông cách núi mà khó vì lòng người nặng nề, lắm sân si ...

Trở lại chuyện phim nhe.

Bà nội thấy thằng cu em bị điểm xấu, đi học về trễ bèn thuê xe ôm theo dõi, chu choa ơi, cháu tôi không queo vào trường mà queo vào chỗ chơi game, bà xanh mặt xanh mày nhưng phải nín thình tìm cách đối phó. Bà dẫn cháu đi ăn kem, đi công viên và đề nghị cháu dạy bà học chơi...game, học Anh Văn, khuyến khích cháu học giỏi thì có thưởng. *Ca marche? Oui.* Ăn thua cách dụ và lời nói của bà.

Hồi xưa Sao Khuê đâu có vậy, cứ theo các cụ *già đòn non nhẽ* nhưng đó là ngày xưa chứ ngày nay còn khuya, trứng bây giờ khôn hơn vịt lắm, đánh đòn là nhà nước can thiệp liền hà.

Cô cháu gái thấy bà vào phòng thì ập máy tính lại, chả là cô đang chat với người tình không chân dung mà. Bà nội đang đổi mới vò đầu: làm sao bây giờ? À nghĩ ra kế rồi. Cháu ơi! Bà với cháu bò tèo cho bà xem ké là bạn cháu viết gì với! Nhưng, nhưng sao ấy à? Bà trợn tròn mắt, đứng tim thấy *anh yêu dấu viết cho em dấu yêu* mới học lớp chín hà:

- Đây cháu! Thế cháu có biết anh này bao nhiêu tuổi, học lớp mấy, còn đi học hay đi làm, con cái nhà ai?...

Dĩ nhiên là cháu *'no information'* nhưng : bà ơi! Cháu rất tin tưởng anh ấy. Cháu chỉ tin có bà và anh ấy thôi, anh ấy hẹn cháu hôm nào gặp nhau bà ạ...

Trời đất thánh thần ơi, cháu gặp nó rồi nó dụ cháu qua biên giới bán cho nhà thổ của ba Tàu thì *chít cha nị rồi*.

Làm sao bà vạch được mặt nạ của tên bịp bợm này, bà ơi là bà, trí khôn của bà đâu rồi, nghĩ ra kế gì cứu cháu đi chứ!

Này, hay mình mách bố mẹ nó, cấm tiệt nó sử dụng computer?

Không được, hay mình nói cho cháu nó biết đây là thằng tổ sư bịp nhưng sức mấy mà nó tin, muốn nó tin phải tìm cách vạch trần bộ mặt thằng này chứ.

- Cháu ơi! Dạy bà cách 'chat' nhé. Thì bà muốn học để tìm bạn mà, cái gì không biết ta về ta hỏi cháu ta, cháu ta không biết ta tra Google!!!

Bà vào face book với một nickname và lý lịch cực kỳ ngây thơ trong sáng và bà cũng than: nhà tôi rất to nhưng đời tôi cô đơn vì ba mẹ tôi thôi keo sơn, trời ơi buồn...

Rồi bà cũng nhận được lời hẹn hò an ủi của chàng...y chang như cháu bà. Thế là hét: anh bịp đi đường anh. Bà thở phào! nhưng còn, còn nữa : đứng trước nguy cơ gia đình tan rã, các cháu bà khóc lóc, sợ hãi bố mẹ sẽ ly dị ... mở lời nói thì không được bà bèn bày cho hai cháu tạo 'blog' và sắp đặt các cháu hí hí cho mẹ đọc. Cô dâu cả hối hận... Chuyện chưa xong thì cái thằng con thứ, lúc này nó cứ mắt trước mắt sau, đờ đẫn như người không hồn, tối qua lại ngủ ở sở, phải tra nó mới được. Chu choa ơi! Nó làm con người ta có bầu bây giờ mỗi tối phải đi dỗ bà bầu bị thai hành. Thưa quý vị, hơn 90% bà mẹ chồng sẽ bệnh con trai mà rằng: trai năm thê bấy thiếp - lá rụng về cội nó chơi chán nó về - cô vụng về không biết giữ chồng thì ráng chịu và một số bà mẹ chồng thì ngó lơ, rất hiếm bà mẹ chồng bệnh vục con dâu hay giáo dục con trai hư hỏng của mình.

Sao Khuê đồ quý bạn, *bà nội* này giải quyết cách nào?

Sau khi xác định lập trường chống Tàu Cộng : dâu là con, trăng hoa là cỏ dại phải trừ tận gốc nhỏ tận rễ, con hư thì cũng từ con!...Quý bà tưởng tượng nổi không, *bà nội* này đích thân đến nhà ma nữ xác định: bác chỉ cưới một con dâu và dù con dâu bác có vô sinh bác cũng không cho con bác cưới người khác, tuy vậy vì ma nữ dọa mách xếp, mách vợ nên bà vẫn nấu cháo đi nuôi thai phụ cho con, ngủ lại để dò la chân tướng và tìm ra đây là cái bầu bì (giả)! nhưng cô Đắc Kỷ này sau khi bị lột mặt nạ vẫn chưa chịu thua: ăn không được thì đập đồ (eo ôi sao trên đời có người cực xấu dưới bộ mặt xinh đẹp thế nhỉ, thấy người ta có nơi có chốn mà vẫn lẩn xả vào tìm cách giựt quên cả lý nhân quả) nên người, mặt như hoa, lòng như xà đến gặp bà Hoạn Thư mà thêm mắm thêm muối phá gia cang lần nữa, bởi vậy quý vị ơi đừng tin những gì VC nói mà hãy nhìn kỹ những gì VC làm, đừng bao giờ tin ai trước khi kiểm tra sự thật.

Bây giờ là cái nút chót, quý vị nhớ ra chuyện gì không nào? Quý vị nào nhớ ra thì chớ cần phải đọc bài này nữa vì quý vị hay hơn Sao Khuê rồi. Thưa vâng, cái nút chót là cô dâu lớn ngoại tình và đã tinh ngộ nhưng cái thằng họ Sở, cua không được cô Út, mặt nạ bị lật nên cháo ăn không được thì đá bát hòng vớt vát tí nào... Hắn ta bỏ thơ rơi, ý lộn hình rơi, hình nàng trong tay chàng trên giường mà hắn lén chụp khi nàng chưa tỉnh giấc nồng ấy mà vào nhà bà nội. May mắn làm sao *bà nội* lượm được, tá hỏa tam tinh thậm hải cầu luôn, tâm bậy chỉ tá hỏa tam tinh thôi. Đây đang thao thao bài thơ liên hoàn, Sao Khuê lại tâm bậy nữa rồi, đang gõ máy viết thì thấy cái, hồng biết gọi là cái chi, thành ngữ?... Sao Khuê vừa gõ đầu ông (bà thì không giỏi bằng ông) Google, thôi thì copy cho khỏi bị mắng vốn là nói bậy:

Tá hỏa tam tinh chỉ tình trạng bị vấn đề bất chợt xảy ra làm choáng váng.

Có hai cách giải thích

Bị xảy ra bất chợt nên nảy lửa thấy 3 ngôi sao (tam tinh.)

Xảy ra bất chợt bị nẩy lửa nổ đom đóm ngay trước mặt hay giữa trán (tam tinh là điểm giữa trán).

Tam tinh hải cầu bổ thận hoàn là bài thuốc bổ thận tăng cường sinh lý do nhà thuốc Võ Văn Vân chế tạo (nhà thuốc này quảng cáo bằng cách vẽ lên tường ngay ngã sáu Saigon mấy chục năm.). Bài thuốc này có người nói là dùng ba thứ quý của hải cầu bào chế. Theo một ông thầy đông y khác con hải cầu được ngay giữa trán chỗ u có một cục hạch chế thuốc tăng cường sinh lý rất tốt và dùng của hải sư còn tốt hơn nữa.

Tại sao hải cầu? Vì mùa đông tình con được tiếp cả mấy chục con cái không hề gì. Nhưng theo một nghiên cứu con hải cầu trước khi vào mùa nó vào...thiên, nằm ì ra và nhịn đói, ăn theo chu kỳ khác thường. Cũng theo bài viết, phương thức này cũng có thể áp dụng cho người (hèn gì mấy nước đói ăn dân đông). Tam tinh là gì? Là mộng tinh, di tinh và huyệt tinh. Mộng tinh là cái thùng tràn, di tinh là cái thùng lủng và huyệt tinh là cái thùng không đáy.

Người nào ưa đùa thì hay nói dõn là “tá hoả tam tinh hải cầu bổ thận hoàn” nhưng đây là hai vấn đề riêng biệt.

Rồi, bà nội bị tá hoả tam tinh, tá hoả tam tinh thôi à nghe, bà bán khoán không biết rằng đi đường nào: dâu ơi là dâu, con ơi là con, sao con đại thế há con? Các bà làm ơn mách cho bà nội này tí đi... Nào chúng mình thử phân tích cái vấn đề này trước khi mách bà nghe:

- Họp gia đình, công khai tội con dâu thì chúng sẽ ly dị, gia đình chúng tan nát, hai cháu sẽ thiếu cha hoặc mẹ là điều chúng lo sợ và học hành của chúng sẽ giảm sút, tâm lý của chúng bị ảnh hưởng rất nhiều v...v... và v...v...!

- Làm thình như không biết gì? Cái kim trong bọc lâu ngày cũng lòi ra nếu mình không chịu lấy nó ra mà giục bỏ, nghĩa là khi có vấn đề thì phải tìm cách giải quyết cho xong, không lẩn trốn sự thật.

Bà nội suy nghĩ đến nát óc, bà đem mấy tấm hình ra đốt, châm lửa rồi lại thôi nhưng sau cùng bà quyết định huỷ tang chúng vì thấy con dâu đã hối lỗi. Huỷ chưa? Thưa chưa ạ vì tên họ Sở còn lưu bản gốc! ‘So?What to do? Sao bây giờ?’

Bà tìm cách nói chuyện riêng với con dâu và cô con dâu đã quỳ xuống thú nhận xin tha lỗi và xin má giúp đỡ.

-Con ơi! Con nhớ chuyện này chỉ có con với má biết, chỉ có con với má mà thôi, chồng con không được biết, con con không được biết, không ai được biết...

-Nhưng má ơi, ‘thằng chả’ đâu có chịu im!

-‘Thằng chả’ để má lo.

Má cải trang thành tay anh chị thứ dữ đi gặp thằng chả:

- Cho cậu hay là cả nhà tôi, cả nhà tôi nghe cậu, đã biết hết chuyện, nay con dâu tôi nhận lỗi và chồng nó vì tương lai con cái và vì tình yêu đã tha lỗi cho vợ. Yêu cầu cậu sì tốp ba cái chuyện tổng tình của cậu. Bậy Sẹo! đến đón chị Hai, tao còn đi dàn xếp chuyện con Tư Búa nữa, ba cái lật vạt này không xong thì mầy cứ như từ đó tới giờ mà thanh toán cho tao. Cậu nữa nghe, về dỡ luật ra coi tổng tình lãnh mấy năm năm khám nghe!

Sao, quý vị thấy Sao Khuê kể lại hay không, mới có tóm tắt thôi à nghe, nghe ..du côn dữ à hén.

Bây giờ thì Sao Khuê bật mí cho quý vị biết phim đó là phim gì nghe.

- Xin trân trọng giới thiệu cùng quý vị độc giả thân mến, đây phim bộ Việt Nam tựa đề : “Quý bà lắm chiêu” dài mười đĩa giá có mười ba đồng (quảng cáo không công).

Với bằng ấy bài học về cách giải quyết những vấn đề của thời đại *I pad, I phone* mà chỉ có mười ba đồng, quá rẻ... *so I pay*.

Quý vị thân mến, vì lòng thương mến giành cho quý vị, vì tương lai con cái, cháu chắt... nên Sao Khuê mất mấy ngày để viết bài này bằng I Mac mà hỏng có ai *pay-no paid!* Có điều Sao Khuê nhắc quý vị là tính linh động. Chúng ta phải tùy hoàn cảnh, tùy tâm lý mà hành xử, gia giảm, thêm bớt và sáng tạo đừng để hư bột hư đường. Xin nhớ làm lỗi cũng thuộc bản chất của con người nhưng căn bản là người làm lỗi phải biết nhận lỗi và căn bản hơn nữa là phải sửa lỗi chứ cái kiểu cãi chày cãi cối chạy tội thì khó cho người ta tha thứ, khó cho người ta Xả được quý vị nhi. Chúng ta đã từng nói trước mặt Chúa: Lỗi tại tôi, tại tôi mọi đường hay đã từng đọc kinh Sám hối trước Đức Phật ở Chùa và Chúa bảo tha thứ, Phật dạy Từ bi hỷ xả cơ mà.

Sao Khuê nhắc lời sư phụ dặn Trương Vô Kỵ sau khi thuộc hết bài võ công:

- Bây giờ thì con quên nó đi, quên hết đi, khi đấu với địch thủ thì con cứ vô tư mà đánh (à Sao Khuê cũng quên nên chỉ nhớ ý chứ không nhớ lời của Kim Dung viết). Có như vậy thì con mới đánh bại được địch thủ.

Vâng, Sao Khuê quên hết tron hết trọn những gì đã viết nên quý vị đừng ngạc nhiên khi thấy Sao Khuê vẫn chứng nào tật nấy nhé.

(1) Có hai điều :Gặp chuyện gì không phải. Chớ vội la bai bai. Hay mặt mày hớt hải. Cứ từ từ chậm rãi: Có **hai điều** phải nói: Điều một: Nói như vậy là sai. Điều hai: Nói như vậy không nice!’Rồi mỉm cười: Good bye!

Sao Khuê

12-2-2014

KHÍ HÙNG ĐÂU?

Bài phong, đã thực: Quốc Gia

Duy loài cộng sản gian tà, ngu, điên:

Van thù đô hộ triển miên

Dân không nộ khí xung thiên sao kìa?

Ý Nga, 14-6-2014

MÃ ĐÁO NÀY PHẢI THÀNH CÔNG!

Xe lăn nhập trận biểu tình

Trẻ em, phụ nữ, học sinh nối cùng,

Cao niên chống gậy hét chung

-Đấu tranh lật lũ cuồng nông! Giữ Nhà!

Sao mi giờ giọng điệu ngoa:

-Thứ tha, hòa giải, chủ hòa! Với ai?

Cộng Tàu, Cộng Việt: cả hai

Phải thay, đánh đuổi: thái lai mới về!

Ý Nga, 14-6-2014